

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
190.	— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.255/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Moldovenești, Mihai Viteazu, Turda, Săndulești, Tureni, Ciurila și, parțial, Săvădisla din județul Cluj și secțiunea 3C parțial pe teritoriul localităților Abram, Tăuteu și Balc din județul Bihor”, din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, și a Hotărârii Guvernului nr. 742/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Câmpia Turzii, Gilău, Florești, Săvădisla, Petreștii de Jos, Luna și Săndulești din județul Cluj și Secțiunea 3C pe teritoriul localităților Abram, Suplacu de Barcău, Balc, Chișlaz, Tăuteu, Sârbi și Biharia din județul Bihor” din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”	2–5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, privind alocarea sumelor în vederea compensării creșterilor neprevizionate ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației în sistem centralizat, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate	6–8
118.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate	9–10
	HOTĂRĂRI ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
	Hotărârea din 13 ianuarie 2009 în Cauza Faimblat împotriva României	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.255/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Moldovenești, Mihai Viteazu, Turda, Săndulești, Tureni, Ciurila și, parțial, Săvădisla din județul Cluj și secțiunea 3C parțial pe teritoriul localităților Abram, Tăuteu și Balc din județul Bihor”, din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, și a Hotărârii Guvernului nr. 742/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Câmpia Turzii, Gilău, Florești, Săvădisla, Petreștii de Jos, Luna și Săndulești din județul Cluj și Secțiunea 3C pe teritoriul localităților Abram, Suplacu de Barcău, Balc, Chișlaz, Tăuteu, Sârbi și Biharia din județul Bihor” din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.255/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Moldovenești, Mihai Viteazu, Turda, Săndulești, Tureni, Ciurila și, parțial, Săvădisla din județul Cluj și secțiunea 3C parțial pe teritoriul localităților Abram, Tăuteu și Balc din județul Bihor”, din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 27 august 2004, cu completările ulterioare, se completează cu pozițiile prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Moldovenești, Mihai Viteazu, Turda, Săndulești, Tureni, Ciurila și, parțial, Săvădisla din județul Cluj și secțiunea 3C parțial pe teritoriul localităților Abram, Tăuteu și Balc din județul Bihor”, din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.255/2004, cu completările ulterioare, cu suma globală estimată de 122 mii lei, alocată prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă imobilelor cuprinse în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

Art. III. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 742/2005 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Câmpia Turzii, Gilău, Florești, Săvădisla, Petreștii de Jos, Luna și Săndulești din județul Cluj și Secțiunea 3C pe teritoriul localităților Abram, Suplacu de

Barcău, Balc, Chișaz, Tăuteu, Sârbi și Biharia din județul Bihor” din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 22 iulie 2005 și nr. 208 bis din 7 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu pozițiile prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. IV. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Câmpia Turzii, Gilău, Florești, Săvădisla, Petreștii de Jos, Luna și Săndulești din județul Cluj și Secțiunea 3C pe teritoriul localităților Abram, Suplacu de Barcău, Balc, Chișlaz, Tăuteu, Sârbi și Biharia din județul Bihor” din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 742/2005, cu modificările și completările ulterioare, cu suma globală estimată de 143 mii lei, alocată prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă imobilelor cuprinse în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. V. — Persoanele fizice/juridice prevăzute în anexele nr. 1 și 2 vor depune cererile pentru plata justei despăgubiri, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștința publică, prin afișarea la sediul consiliului local pe a cărui rază se află imobilul.

Art. VI. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va efectua de către expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor de execuție, cu respectarea reglementărilor în vigoare și fără a fi necesară modificarea prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

TABEL
cu imobile proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Moldovenești, Mihai Viteazu, Turda, Săndulești, Tureni, Ciurila și, parțial, Săvădisla din județul Cluj și secțiunea 3C parțial pe teritoriul localităților Abram, Tăuteu și Balc din județul Bihor”, din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
476	CLUJ	CIURILA	3398	225,00	225,00	0,00	MARC EMILIA
477	CLUJ	CIURILA	3515	15,00	15,00	0,00	OCHIS MARIA
			Total	240,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
169	CLUJ	TURDA	4116	242,00	242,00	0,00	PRIMĂRIA TURDA
			Total	242,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
171	CLUJ	TURENI	1631	17,00	17,00	0,00	COMUNA TURENI
172	CLUJ	TURENI	302/1	244,00	244,00	0,00	COMUNA TURENI
173	CLUJ	TURENI	449/1	77,00	77,00	0,00	PATAKI CAROL, LUDUSAN I. IOSIF
			Total	338,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
165	CLUJ	SĂNDULEȘTI	997	94,00	94,00	0,00	OLTEAN VERGEL, MOLDOVAN ROMULUS, BARBAS ELENA, MOLDOVAN ELEONORA, MOLDOVAN PETRU, MOLDOVAN IOAN
166	CLUJ	SĂNDULEȘTI	680/1 - 682/1	433,00	433,00	0,00	GONCZI G. ELISABETA, BORZA DRAGOS BOGDAN
167	CLUJ	SĂNDULEȘTI	689/2	162,00	162,00	0,00	ANTAL N. ANA, GONCZI STEFAN, GONCZI N. MICLOS
168	CLUJ	SĂNDULEȘTI	918	35,00	35,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
169	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1023	15,00	15,00	0,00	LUPASCU MARIA VIORICA, BATAGA IOAN
170	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1042	57,00	57,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
171	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1041	22,00	22,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
172	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1040	31,00	31,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
173	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1039	58,00	58,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
174	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1037	17,00	17,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
175	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1038	17,00	17,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
176	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1036	17,00	17,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
177	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1034	17,00	17,00	0,00	SALAGEAN BAZIL
178	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1032	10,00	10,00	0,00	BERES IOAN, BERES MARIA
179	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1028	21,00	21,00	0,00	BUGLEA IOAN, BUGLEA VASILE, NICOARA IOAN
180	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1026	38,00	38,00	0,00	COMUNA SĂNDULEȘTI
181	CLUJ	SĂNDULEȘTI	1030	8,00	8,00	0,00	SALAGEAN BAZIL
			Total	1.052,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
636	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2620	164,00	164,00	0,00	BAJKA MARGARETA
637	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2387	583,00	583,00	0,00	SC NERVIA SRL
638	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2188	232,00	232,00	0,00	FULOP ROZALIA
639	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2197	66,00	66,00	0,00	PALFI CIABA
640	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2321	463,00	463,00	0,00	COMUNA MIHAI VITEAZU
641	CLUJ	MIHAI VITEAZU	987/1	44,00	44,00	0,00	CSEP ANA, RAK ISTVAN
642	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2340	239,00	239,00	0,00	URCAN V. MARGARETA
643	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2342	490,00	490,00	0,00	TODEA N. NICOLAE IOAN
644	CLUJ	MIHAI VITEAZU	2792	93,00	93,00	0,00	ȘERBAN ILEANA
			Total	2.374,00			

ANEXA Nr. 2

TABEL

cu imobile proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Secțiunea 2B pe teritoriul localităților Câmpia Turzii, Gilău, Florești, Săvădisla, Petreștii de Jos, Luna și Săndulești din județul Cluj și Secțiunea 3C pe teritoriul localităților Abram, Suplacu de Barcău, Balc, Chișlaz, Tăuteu, Sârbi și Biharia din județul Bihor” din cadrul obiectivului de investiție „Autostrada Brașov—Cluj—Borș”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
255	CLUJ	CÂMPIA TURZII	2147	9,00	9,00	0,00	MĂGLAȘ D. DUMITRU, BOTA EUGENIA, MĂGLAȘ VASILE, MĂGLAȘ TEOFIL, MĂGLAȘ IOAN, MĂGLAȘ MARIA, MĂGLAȘ DUMITRU
256	CLUJ	CÂMPIA TURZII	2174	111,00	111,00	0,00	MUNICIPIUL CÂMPIA TURZII
257	CLUJ	CÂMPIA TURZII	2169	208,00	208,00	0,00	MUNICIPIUL CÂMPIA TURZII
			Total	328,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
275	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	1709, 1710, 1711, 1712, 1713	128,00	128,00	0,00	COMUNA PETREȘȚII DE JOS
276	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	2048	99,00	99,00	0,00	MĂRINCEAN RAVECA, MĂRINCEAN AUGUSTIN
277	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	2050, 2051	64,00	64,00	0,00	COMUNA PETREȘȚII DE JOS
278	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	2053	18,00	18,00	0,00	IUGA IOAN, BOJAN OLIMPIA
279	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	2047	10,00	10,00	0,00	COMUNA PETREȘȚII DE JOS
280	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	1714	1.573,00	1.574,00	0,00	COMUNA PETREȘȚII DE JOS
281	CLUJ	PETREȘȚII DE JOS	1917	1,00	1,00	0,00	COMUNA PETREȘȚII DE JOS
			Total	1.893,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
109	CLUJ	SĂVĂDISLA	3459	31,00	31,00	0,00	COMUNA SĂVĂDISLA
110	CLUJ	SĂVĂDISLA	3104, 3106	980,00	980,00	0,00	GÎRBOVAN VIORICA
111	CLUJ	SĂVĂDISLA	3519	39,00	39,00	0,00	HODREA T. AUREL
112	CLUJ	SĂVĂDISLA	3251	35,00	35,00	0,00	COSTEA I. CĂTĂLINA
113	CLUJ	SĂVĂDISLA	633	178,00	178,00	0,00	COMUNA SĂVĂDISLA
114	CLUJ	SĂVĂDISLA	3576	38,00	38,00	0,00	COMUNA SĂVĂDISLA
			Total	1.301,00			

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — mp —	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — mp —	Suprafața rezultată din măsurători — mp —		
240	CLUJ	GILĂU	4041	15,00	15,00	0,00	COMUNA GILĂU
241	CLUJ	GILĂU	4013	52,00	52,00	0,00	SC GABRIX SRL
242	CLUJ	GILĂU	4077	331,00	331,00	0,00	POP N. NICOLAE
243	CLUJ	GILĂU	494	349,00	349,00	0,00	COMUNA GILĂU
			Total	747,00			

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

**privind alocarea sumelor în vederea compensării creșterilor neprevizionate
ale prețurilor combustibililor utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației
în sistem centralizat, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale
de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1)—(3) și ale art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, ale Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 19 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, cu modificările ulterioare, și, respectiv, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă alocarea unor sume pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor la combustibili corespunzător trimestrului I al anului 2009 (tranză II — martie 2009), conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 se transferă bugetelor locale de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizorii de energie termică destinată populației.

Art. 3. — Calculul cuantumurilor sumelor se face în baza ordinelor și deciziilor privind tarifele și prețurile locale de referință emise de autoritățile de reglementare competente, respectiv Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și

Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice.

Art. 4. — Alocarea sumelor se va face cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 125/2007 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru compensarea pierderilor înregistrate ca urmare a prestării serviciilor de interes economic general de către societățile care produc, transportă, distribuie și furnizează energie termică, conținută de Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Ilie Ștefan

București, 25 februarie 2009.

Nr. 2.

ANEXĂ

S U M E

**calculate pentru compensarea creșterilor neprevizionate ale prețurilor la combustibilii utilizați pentru producerea
energiei termice furnizate populației în sistem centralizat, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006,
în valoare de 112.000 mii lei**

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Cantitatea de energie termică furnizată populației în trimestrul I 2009 (realizat 2008/ prognozat 2009) (Gcal)	Cantitatea anuală de energie termică estimată a fi furnizată populației (conform A.N.R.S.C.) (Gcal)	Compensare combustibil 2009 (conform A.N.R.S.C.)		Repartizare sume martie 2009 lei
					unitar lei/Gcal	lei	
1.	Alba	1—Alba Iulia	369	1.280	85,41	109.325	7.000
2.	Arad	2—Arad	131.593	272.151	51,23	13.942.296	1.918.000
		3.— Chișineu-Criș	530	1.100	79,84	87.824	12.000
		4—Ineu	760	1.450	78,43	113.724	16.000

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Cantitatea de energie termică furnizată populației în trimestrul I 2009 (realizat 2008/ prognozat 2009)	Cantitatea anuală de energie termică estimată a fi furnizată populației (conform A.N.R.S.C.)	Compensare combustibil 2009 (conform A.N.R.S.C.)		Repartizare sume martie 2009 lei
			(Gcal)	(Gcal)	unitar lei/Gcal	lei	
3.	Argeș	5—Pitești	156.430	324.577	83,97	27.254.731	2.932.000
		6—Bascov	2.100	3.978	83,98	334.072	38.000
		7—Mărăcineni	855	1.839	69,77	128.307	17.000
		8—Ștefănești	850	1.272	82,85	105.385	19.000
		9—Topoloveni	0	3.639	100,05	364.082	0
4.	Bacău	10—Bacău	81.601	234.366	72,79	17.059.501	580.000
		11—Onești	23.404	61.703	81,87	5.051.625	507.000
5.	Botoșani	12—Botoșani	43.800	92.000	79,23	7.289.160	932.000
6.	Bihor	13—Oradea	217.044	483.000	47,88	23.126.040	3.538.000
		14—Sînmartin	3.119	6.693	43,83	293.354	39.000
7.	Brașov	15—Brașov	115.216	233.125	54,00	12.588.750	1.690.000
		16—Făgăraș	14.005	31.500	82,47	2.597.805	328.000
8.	Brăila	17—Brăila	82.695	150.335	99,90	15.018.467	2.251.000
9.	Buzău	18—Buzău	64.810	149.537	101,31	15.149.593	1.663.000
		19—Rîmnicu Sărat	2.200	3.900	98,98	386.022	42.000
10.	Caraș-Severin	20—Reșița	14.169	28.020	108,32	3.035.126	139.000
11.	Călărași	21—Călărași	2.659	4.836	85,97	415.751	58.000
		22—Lehliu-Gară	698	2.148	148,90	319.837	17.000
		23—Oltenița	17.107	28.371	88,84	2.520.480	365.000
12.	Cluj	24—Cluj-Napoca	163.300	389.500	96,75	37.684.125	4.769.000
13.	Constanța	25—Constanța	301.925	637.636	70,99	45.265.780	5.876.000
		26—Medgidia	14.689	30.500	85,23	2.599.515	356.000
		27—Eforie	1.380	2.600	136,02	353.652	51.000
		28—Mangalia	29.997	50.000	177,57	8.878.500	1.615.000
		29—Năvodari	27.250	54.707	59,27	3.242.484	496.000
14.	Dâmbovița	30—Târgoviște	31.802	67.000	97,21	6.513.070	911.000
15.	Dolj	31—Craiova	238.005	460.000	33,77	15.534.200	1.967.000
		32—Calafat	8.000	15.000	114,60	1.719.000	500.000
16.	Galați	33—Galați	240.379	447.109	59,61	26.652.167	3.932.000
17.	Giurgiu	34—Giurgiu	50.789	89.406	86,57	7.739.877	751.000
		35—Bolintin-Vale	1.685	3.956	81,47	322.295	35.000
18.	Gorj	36—Motru	24.900	55.045	19,00	1.045.855	201.000
19.	Harghita	37—Cristuru Secuiesc	2.299	4.400	61,52	270.688	26.000
		38—Gheorgheni	13.300	29.000	61,80	1.792.200	300.000
		39—Miercurea-Ciuc	32.000	70.000	101,29	7.090.300	898.000
		40—Odorheiu Secuiesc	11.408	28.244	93,53	2.641.661	188.000
20.	Hunedoara	41—Deva	40.171	110.000	37,04	4.074.400	400.000
		42—Brad	9.346	19.205	117,59	2.258.316	500.000
		43—Petrița	758	3.000	52,97	158.910	11.000
		44—Aninoasa	0	300	26,95	8.085	0
		45—Vulcan	13.037	21.200	27,86	590.632	111.000
		46—Petroșani	11.400	21.000	27,86	585.060	90.000
		47—Lupeni	12.848	21.500	29,10	625.650	106.000
		48—Criscior	382	785	117,59	92.308	12.000

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Cantitatea de energie termică furnizată populației în trimestrul I 2009 (realizat 2008/ prognozat 2009) (Gcal)	Cantitatea anuală de energie termică estimată a fi furnizată populației (conform A.N.R.S.C.) (Gcal)	Compensare combustibil 2009 (conform A.N.R.S.C.)		Repartizare sume martie 2009 lei
					unitar lei/Gcal	lei	
21.	Ialomița	49—Fetești	960	2.300	152,60	350.980	28.000
22.	Iași	50—Iași	207.920	406.707	60,01	24.406.487	3.363.000
		51—Pașcani	18.075	41.693	90,65	3.779.470	407.000
23.	Ilfov	52—Chitila	200	3.672	58,11	213.380	0
24.	Maramureș	53—Baia Mare	2.375	5.000	86,66	433.300	63.000
25.	Mehedinți	54—Drobeta-Turnu Severin	103.505	209.000	27,16	5.676.440	360.000
26.	Mureș	55—Târgu Mureș	93.418	192.047	101,49	19.490.850	3.021.000
		56—Reghin	820	3.000	57,80	173.400	9.000
		57—Sighișoara	546	1.250	51,60	64.500	8.000
27.	Neamț	58—Piatra-Neamț	40.000	100.000	103,33	10.333.000	1.100.000
		59—Târgu-Neamț	174	800	62,60	50.080	1.000
		60—Roman	0	1.000	75,84	75.840	0
28.	Olt	61—Balș	103	1.200	81,68	98.016	1.000
		62—Drăgănești-Olt	95	650	64,57	41.971	1.000
		63—Caracal	20.721	43.000	91,26	3.924.180	100.000
		64—Corabia	175	550	131,09	72.100	6.000
29.	Prahova	65—Ploiești	195.887	392.434	56,78	22.282.403	2.887.000
		66—Mizil	3.800	7.500	101,17	758.775	0
30.	Sălaj	67—Zalău	2.300	5.400	94,16	508.464	29.000
31.	Sibiu	68—Copșa Mică	214	480	39,36	18.893	2.000
		69—Sibiu	5.144	11.662	23,91	278.838	33.000
32.	Suceava	70—Suceava	92.925	210.000	64,65	13.576.500	1.642.000
		71—Rădăuți	19.734	58.000	68,01	3.944.580	351.000
		72—Siret	3.062	6.000	82,30	493.800	70.000
33.	Teleorman	73—Turnu Măgurele	9.107	36.000	78,57	2.828.520	538.000
		74—Alexandria	47.055	97.093	61,22	5.944.033	570.000
		75—Roșiori de Vede	9.154	20.000	84,51	1.690.200	0
34.	Timiș	76—Timișoara	339.043	735.235	71,87	52.841.339	7.307.000
		77—Lovrin	150	350	68,15	23.853	4.000
		78—Sănnicolau Mare	3.818	8.380	78,76	660.009	85.000
35.	Tulcea	79—Tulcea	65.125	109.850	94,91	10.425.864	2.033.000
		80—Măcin	700	1.220	68,40	83.448	9.000
36.	Vâlcea	81—Râmnicu Vâlcea	110.360	250.000	34,99	8.747.500	825.000
		82—Horezu	250	1.560	150,14	234.218	52.000
		83—Călimănești	2.383	5.680	5,61	31.865	0
		84—Băile Olănești	641	1.800	133,72	240.696	23.000
37.	Vaslui	85—Bârlad	656	2.200	80,25	176.550	14.000
		86—Huși	3.450	6.450	84,19	543.026	80.000
		87—Vaslui	9.892	22.203	127,65	2.834.213	242.000
		88—Negrești	49	500	89,45	44.725	0
38.	Vrancea	89—Focșani	67.155	146.697	70,24	10.303.997	1.258.000
39.	București	90—București	2.001.152	4.343.336	75,57	328.225.901	44.268.000
TOTAL			5.739.358	12.243.812		861.956.191	112.000.000

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate**

În baza Referatului de aprobare nr. 1.172.284 din 19 februarie 2009 al Direcției generale politici agricole, având în vedere prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007,

în conformitate cu art. 143ba privind plata separată pentru zahăr al Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a regulamentelor (CEE) nr. 2.019/93, (CE) nr. 1.452/2001, (CE) nr. 1.453/2001, (CE) nr. 1.454/2001, (CE) nr. 1.868/94, (CE) nr. 1.251/1999, (CE) nr. 1.254/1999, (CE) nr. 1.254/1999, (CE) nr. 1.673/2000, (CEE) nr. 2.358/71 și (CE) nr. 2.529/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile cap. 17c, Ajutor pentru tutun al Regulamentului (CE) nr. 2.182/2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.973/2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.782/2003 în ceea ce privește schemele de ajutor prevăzute la titlurile IV și IVa din respectivul regulament și utilizarea terenurilor retrase din circuitul agricol pentru producția de materii prime,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare, a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 25 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — În sensul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

a) *pășuni permanente* — terenurile consacrate producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee (însămânțate sau naturale), care nu fac parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatație de cel puțin 5 ani și care sunt administrate de către agricultor pentru producerea de furaje, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;

b) *iarbă și alte plante furajere erbacee* — toate plantele erbacee perene care se găsesc în mod natural pe pășuni și fânețe sau sunt incluse în amestecurile specifice pentru însămânțări și supraînsămânțări, din familiile de graminee și leguminoase utilizate ca furaje în hrana animalelor erbivore, pe baza cărora se calculează valoarea nutrițională a pășunii permanente și încărcătura optimă de animale pentru pășunat;

c) *fânețe* — pășunile permanente care, conform practicii agricole locale, sunt recunoscute ca fiind destinate recoltării de furaje pentru bovine, ovine, caprine și ecvidee. Totuși, acest lucru nu exclude utilizarea mixtă a terenurilor în decursul aceluiași an (pășune, fân și fân însilozat).”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Documentele doveditoare solicitate producătorului agricol, conform art. 7 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006, privind dreptul de folosință a terenului agricol sunt, după caz, titlul de proprietate sau alte acte doveditoare ale dreptului de proprietate asupra terenului, contractul de arendare, contractul de concesiune, contractul de asociere în participațiune, contractul de închiriere sau altele asemenea.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru acordarea plății unice pe suprafața pentru pășunile comunale utilizate pentru păscut sau producerea de fân necesar creșterii animalelor, documentele solicitate sunt cele prevăzute la art. 4; la acestea se anexează următoarele documente:

a) copie a cardului exploatației conform Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 83/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor privind identificarea și înregistrarea porcinelor, ovinelor și caprinelor, precum și a Programului acțiunilor privind identificarea și înregistrarea bovinelor;

b) copie a documentelor care atestă efectuarea lucrărilor pe pășune și/sau declarație pe propria răspundere, după caz:

- pășunatul cu animalele, cosire a fânului;
- regenerări (însămânțări și supraînsămânțări);
- administrare de fertilizanți și amendamente;
- lucrări de curățare și altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot atribui spre folosință pășunile comunale prin contract de arendare, contract de concesiune, contract de administrare, contract de închiriere crescătorilor de animale persoane fizice sau juridice, precum și formelor asociative ale crescătorilor de animale, legal constituite, a căror activitate este înregistrată în Registrul național al exploatațiilor (RNE). Arendatorul, concedentul și/sau locatorul nu beneficiază de plăți directe pentru terenul arendat, concesiionat și/sau închiriat.

(3) În cazul utilizării pășunilor comunale de către o formă asociativă legal constituită, aceasta poate depune cererea de plată prin reprezentantul legal și face dovada evidenței fiecărui proprietar de exploatație cu o copie după cardul exploatației și a suprafeței agricole care revine fiecărui membru pentru utilizare, printr-o listă nominală anexată la cerere.

(4) Forma asociativă legal constituită trebuie să dețină acceptul fiecărui membru pentru a solicita aceste plăți și să își asume responsabilitatea atât asupra cerințelor care condiționează plățile, cât și asupra distribuirii plăților către membrii săi.

(5) Membrii formei asociative nu pot depune în mod individual cereri de plată în cadrul SAPS pentru suprafețele pentru care și-au dat acceptul de a aplica prin intermediul formei asociative.

(6) În cazul pășunilor comunale, dovada utilizării suprafețelor de pășune se face pe baza contractelor de pășunat dintre fermieri și consiliile locale, în calitate de administratori ai pășunilor comunale, din care trebuie să reiasă suprafața utilizată pentru pășunat.

(7) Consiliile locale pot depune cereri de plată pentru pășunile permanente comunale pe care le administrează și pentru care nu au fost încheiate contracte de arendă, concesiune, închiriere sau pentru care nu se încasează taxe de pășunat, iar pe aceste terenuri trebuie să desfășoare propria activitate agricolă, cu respectarea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006.”

4. La articolul 10 alineatul (3), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) solicitantul sprijinului financiar aferent plății naționale directe complementare cuplate de producție pentru cultura tutunului va încheia contract de cultură și va livra în nume propriu producția către primul procesator.”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Se acordă plată națională directă complementară în sectorul vegetal pentru sfecla de zahăr, decuplată de producție, producătorilor agricoli care îndeplinesc următoarele condiții specifice de eligibilitate:

a) depun la centrul local al A.P.I.A. cerere de solicitare a plăților până la data de 15 mai a anului în curs, conform formularului de cerere de plată pentru schemele de sprijin pe suprafață, aprobat anual prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, în care bifează SAPS și plata națională directă complementară pentru sfecla de zahăr;

b) suprafața pe care este amplasată cultura de sfeclă de zahăr este eligibilă SAPS și este destinată exclusiv producției de zahăr;

c) dețin contract de producere a sfecele de zahăr cu o fabrică de zahăr, conform anexei Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr, aprobat prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, anual, înregistrat și vizat la DADR, iar o copie este depusă la A.P.I.A. până la data de 15 mai a anului în curs.

(2) Plata națională directă complementară pentru sfeclă de zahăr, decuplată de producție, se acordă în quantum fix numai pentru suprafața din contractul de producere a sfecele de zahăr cu o fabrică de zahăr, încheiat în anul în curs.

(3) Plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, se acordă producătorilor agricoli care au beneficiat de plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal pentru sfeclă de zahăr și de plată separată pentru zahăr în anul de piață 2007—2008, stabilit ca an de referință, iar în anii următori cultivă cu sfeclă de zahăr o suprafață mai mică, mai mare, cultivă altă cultură sau mențin terenul în bune condiții agricole și de mediu, după cum urmează:

a) producătorii agricoli care cultivă cu sfeclă de zahăr o suprafață mai mică beneficiază de plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, aferentă suprafeței anului de referință, cu condiția să bifeze rubrica pentru plată separată pentru zahăr în cererea de solicitare a plăților;

b) producătorii agricoli care cultivă cu sfeclă de zahăr o suprafață mai mare beneficiază de plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, pentru suprafața cultivată, cu condiția să respecte condițiile specifice de eligibilitate prevăzute la alin. (1) și să bifeze rubrica pentru plata separată pentru zahăr în cererea de solicitare a plăților;

c) producătorii agricoli care cultivă altă cultură sau mențin terenul în bune condiții agricole și de mediu beneficiază de plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, aferentă suprafeței anului de referință, cu condiția să bifeze rubrica pentru plata separată pentru zahăr în cererea de solicitare a plăților.

(4) Plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, se acordă și producătorilor agricoli care cultivă sfeclă de zahăr în anii următori anului de referință, cu condiția să respecte condițiile specifice de eligibilitate prevăzute la alin. (1) și să bifeze rubrica pentru plata separată pentru zahăr în cererea de solicitare a plăților.

(5) În cazul în care, într-un an următor anului de referință 2007—2008, suprafața totală cultivată cu sfeclă de zahăr, eligibilă, solicitată la plata separată pentru zahăr, decuplată de producție, depășește suprafața totală de referință stabilită pentru România, quantumul se reduce proporțional.”

Art. II. — Prevederile art. 10 și 11 de la pct. 4 și 5 din prezentul ordin intră în vigoare de la data aplicării schemelor de plăți aferente anului 2008.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

HOTĂRĂRI ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRĂREA

din 13 ianuarie 2009

În Cauza Faimblat împotriva României

(Cererea nr. 23.066/02)

În Cauza Faimblat împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, judecători, și din Stanley Naismith, grefier adjunct de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 9 decembrie 2008,

pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 23.066/02) îndreptată împotriva României, prin care 2 cetățeni ai acestui stat, domnul Solomon Faimblat și doamna Salomeia Faimblat (*reclamantii*), au sesizat Curtea la data de 31 mai 2002, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta a decedat la data de 28 iunie 2008, lăsând ca moștenitor unic pe fratele său, primul reclamant, care, la data de 7 octombrie 2008, și-a exprimat dorința de a continua litigiul în fața Curții.

3. Din motive de ordin practic, prezenta hotărâre va continua să o denumească pe doamna Salomeia Faimblat „reclamantă”, deși în prezent această calitate trebuie atribuită numai domnului Solomon Faimblat (vezi, *mutatis mutandis*, *Dalban împotriva României* [MC], nr. 28.114/95, § 1, CEDO 1999-VI, și *Petrescu împotriva României*, nr. 73.969/01, § 2, 15 martie 2007).

4. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

5. Reclamantii susțin în special o încălcare a dreptului lor de acces la o instanță, astfel cum acesta este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, din cauza respingerii acțiunii lor în constatare ca inadmisibilă, motivată de faptul că nu au epuizat procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, în condițiile în care aceasta ar fi, în opinia lor, inefficientă.

6. La data de 14 septembrie 2006, președintele celei de a treia secții a decis să comunice Guvernului capătul de cerere de mai sus. Potrivit prevederilor art. 29 § 3 din Convenție, acesta a mai decis analizarea în același timp atât a admisibilității, cât și a temeiniciei cauzei.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

7. Reclamantii, frate și soră, s-au născut în anul 1949 și, respectiv, 1947 și locuiesc în Tulcea.

8. La data de 27 martie 1941, un imobil aparținând tatălui reclamantilor, situat în Tulcea, Str. Gării nr. 28 (fosta str. Carol nr. 40), a fost confiscat de către stat în temeiul Decretului nr. 842 privind regimul juridic al imobilelor care aparțineau comunității evreiești.

9. În anul 1950, în temeiul Decretului de naționalizare nr. 92/1950, statul a hotărât naționalizarea imobilului respectiv.

10. La data de 27 aprilie 2001, reclamantii au adresat o notificare primăriei, conform prevederilor Legii nr. 10/2001, în vederea obținerii retrocedării imobilului naționalizat.

11. În luna septembrie 2001, în paralel cu procedura administrativă, reclamantii au sesizat Judecătoria Tulcea cu o acțiune îndreptată împotriva Consiliului Local, solicitând constatarea nelegalității naționalizării din anul 1950. Prin sentința din data de 13 septembrie 2001, instanța le-a respins acțiunea ca inadmisibilă, motivând că aceștia ar fi trebuit să urmeze procedura administrativă prevăzută de Legea nr. 10/2001 (*Legea nr. 10/2001*).

Prin decizia definitivă din data de 8 aprilie 2002, Curtea de Apel Constanța a confirmat această sentință.

12. Prin adresa din data de 12 martie 2003, primăria le-a solicitat reclamantilor să își completeze dosarul cu documentele care să indice amplasamentul imobilului, lucru pe care aceștia l-au făcut la 5 mai 2003.

13. La data de 18 mai 2006, primarul orașului Tulcea a constatat că imobilul nu putea fi restituit, întrucât casa fusese demolată, iar terenul era ocupat la acel moment de construcții și amenajări publice și a arătat că reclamantii aveau, prin urmare, dreptul la „măsură reparatorie prin echivalent” conform Legii nr. 10/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Reclamantii nu au contestat această decizie.

14. În paralel, la data de 20 iulie 2001, reclamantii au introdus o nouă acțiune, îndreptată împotriva Ministerului de Finanțe, urmărind să obțină restituirea imobilului sau o indemnizație echivalentă, în temeiul Legii nr. 10/2001. La data de 9 mai 2002, Tribunalul Județean Tulcea a hotărât, ca urmare a cererii reclamantilor, să suspende judecarea acestei acțiuni pentru a aștepta soluționarea procedurii administrative (paragraful 10 de mai sus). La data de 4 mai 2006, tot ca urmare a unei cereri a reclamantilor, instanța a constatat că acțiunea s-a perimat.

II. Dreptul și practica interne pertinente

15. Prevederile legale, inclusiv cele ale Legii nr. 10/2001 și ale modificărilor sale ulterioare, precum și jurisprudența internă relevante sunt descrise în hotărârile *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, §§ 31—33, CEDO 1999-VII), *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, §§ 19—26, CEDO 2005-VII), *Păduraru împotriva României* [nr. 63.252/00, §§ 38—53, CEDO 2005-XII (extrase)] și *Tudor împotriva României* (nr. 29.035/05, §§ 15—20, 17 ianuarie 2008).

16. Până la o dată recentă, practica judiciară internă a cunoscut cel puțin două interpretări diferite ale art. 26 alin. 3 din Legea nr. 10/2001 în ceea ce privește competența instanțelor interne de a statua asupra cererilor având ca obiect retrocedarea bunurilor naționalizate, în cazul absenței unui răspuns din partea autorităților administrative la notificarea efectuată în baza aceleiași legi. Printr-o serie de decizii, instanțele naționale au respins ca inadmisibile sau premature

cererile de restituire în natură a bunurilor litigioase, motivând că nu puteau fi sesizate în lipsa unei decizii administrative luate de autoritatea competentă (vezi, de exemplu, Decizia nr. 1.089 din 19 martie 2003 a Curții Supreme de Justiție). În alte decizii, instanțele interne au considerat că sunt competente să statueze asupra cererii de restituire a bunurilor, chiar și în lipsa unei decizii administrative, recunoscând explicit existența unei lacune a legii menționate mai sus (vezi, de exemplu, Decizia nr. 2.530 din 11 iunie 2003 a Curții Supreme de Justiție).

17. Prin Decizia nr. XX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție, statuând asupra recursului în interesul legii promovat de procurorul general al României, a pus capăt acestei practici divergente și a decis că instanțele interne sunt competente să statueze asupra fondului cererilor, chiar și în ipoteza absenței unui răspuns din partea autorităților administrative.

III. Textele Consiliului Europei

18. În Rezoluția sa R(2004)3 privind hotărârile care ridică o problemă sistemică subsecventă, adoptată la 12 mai 2004, Comitetul Miniștrilor a arătat următoarele:

„Comitetul de Miniștri, în temeiul art. 15.b din Statutul Consiliului Europei,

considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai mare apropiere între membrii săi și că unul dintre mijloacele cele mai importante pentru a atinge acest obiectiv este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

reafirmându-și convingerea potrivit căreia Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare *Convenția*) trebuie să rămână principalul punct de referință în domeniul protecției drepturilor omului în Europa și reamintind angajamentul său de a lua măsuri pentru a asigura eficiența pe termen lung a sistemului de control instituit prin Convenție,

reamintind caracterul subsidiar al mecanismului de control instituit prin Convenție, care presupune, conform art. 1, ca drepturile și libertățile garantate de Convenție să fie protejate mai întâi prin dreptul intern și aplicate de autoritățile naționale,

exprimându-și satisfacția în această privință pentru faptul că astăzi Convenția face parte din ordinea juridică internă a tuturor statelor membre,

reamintind că, în virtutea art. 46 din Convenție, înaltele părți contractante se angajează să respecte hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului (denumită în continuare *Curtea*) în litigiile în care sunt părți și că hotărârea definitivă a Curții este transmisă Comitetului Miniștrilor care supraveghează punerea sa în executare,

subliniind interesul de a ajuta statul în cauză să identifice problemele subsecvente și măsurile necesare pentru punerea în executare,

considerând că punerea în aplicare a hotărârilor ar fi facilitată dacă existența unei probleme sistemice ar fi deja identificată în hotărârea Curții,

păstrând spiritul observațiilor făcute asupra acestei probleme de către Curtea însăși cu ocazia sesiunii Comitetului Miniștrilor din 7 noiembrie 2002,

invită Curtea:

I. în măsura posibilităților, să identifice în hotărârile în care constată o încălcare a Convenției ceea ce, după părerea sa, ridică o problemă sistemică subsecventă și originea acestei probleme, în special atunci când ea este susceptibilă a da naștere unor numeroase cereri, astfel încât să ajute statele să găsească soluția potrivită și Consiliul Miniștrilor să supravegheze executarea hotărârilor;

II. să semnaleze în special orice hotărâre ce cuprinde indicații cu privire la existența unei probleme sistemice și

originea acestei probleme nu numai statului în cauză și Comitetului Miniștrilor, ci și Adunării Parlamentare, secretarului general al Consiliului Europei și comisarului pentru drepturile omului din cadrul Consiliului Europei, și să semnaleze într-un mod adecvat aceste hotărâri în baza de date a Curții.”

19. Recomandarea Comitetului Miniștrilor Rec(2004)6 privind îmbunătățirea căilor de recurs interne, adoptată la data de 12 mai 2004, prevede următoarele:

„Comitetul Miniștrilor, în temeiul art. 15.b din Statutul Consiliului Europei,

considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai mare apropiere între membrii săi și că unul dintre mijloacele cele mai importante pentru a atinge acest obiectiv este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

reafirmându-și convingerea potrivit căreia Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare *Convenția*) trebuie să rămână principalul punct de referință în domeniul protecției drepturilor omului în Europa și reamintind angajamentul său de a lua măsuri pentru a asigura eficiența pe termen lung a sistemului de control instituit prin Convenție,

reamintind caracterul subsidiar al mecanismului de control instituit prin Convenție, care presupune, conform art. 1, ca drepturile și libertățile garantate de Convenție să fie protejate mai întâi prin dreptul intern și aplicate de autoritățile naționale,

exprimându-și satisfacția în această privință pentru faptul că astăzi Convenția face parte din ordinea juridică internă a tuturor statelor membre,

subliniind că, astfel cum prevede art. 13 din Convenție, statele membre s-au angajat ca orice persoană ce poate pretinde, în mod justificabil, o încălcare a drepturilor și libertăților sale consacrate în Convenție să aibă dreptul la o cale de recurs eficientă în fața unei instanțe naționale,

reamintind că, dincolo de obligația de a asigura existența unor astfel de căi de recurs eficiente în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (denumită în continuare *Curtea*), statele au obligația generală de a remedia problemele care stau la baza încălcărilor constatate,

subliniind că este de datoria statelor membre să ia măsuri în vederea asigurării eficienței în drept și în practică a căilor de recurs interne și pentru ca acestea să fie susceptibile să conducă la o hotărâre care să vizeze temeinicia cererii și la un remediu adecvat al oricărei încălcări constatate,

luând act de faptul că natura și numărul cererilor aduse în fața Curții și hotărârile pe care aceasta le pronunță demonstrează mai mult ca oricând necesitatea ca statele membre să se asigure de o manieră eficace și conformă normelor în vigoare că aceste căi de recurs există în orice situație, în special în cazul duratei excesive a procedurilor juridictionale,

apreciind că disponibilitatea căilor de recurs interne eficiente pentru toate cererile justificabile referitoare la încălcări ale Convenției ar trebui să permită reducerea volumului de muncă al Curții, datorită, pe de o parte, reducerii numărului de cauze care îi parvin și, pe de altă parte, datorită faptului că tratarea în funcție de circumstanțe a cauzelor pe plan național este capabilă să simplifice analiza lor ulterioară de către Curte,

subliniind faptul că îmbunătățirea căilor de recurs la nivel național, în special cu privire la cauzele repetitive, ar trebui să contribuie la reducerea volumului de muncă al Curții,

recomandă statelor membre, ținând cont de exemplele de bună practică din anexă:

I. să se asigure, printr-o supraveghere constantă, în lumina jurisprudenței Curții, că există căi de recurs interne pentru orice persoană ce pretinde într-un mod justificabil o încălcare a Convenției și că aceste căi de recurs sunt efective, în măsura în

care sunt susceptibile să conducă la o hotărâre care să vizeze temeinicia cererii și la un remediu adecvat al oricărei încălcări constatate;

II. să reanalizeze, în urma hotărârilor Curții care constată deficiențe sistemice sau generale în dreptul sau practica statului, caracterul efectiv al căilor de recurs interne existente și, dacă este cazul, să implementeze căi de atac efective pentru a evita aducerea în fața Curții a unor cauze repetitive;

III. să acorde o atenție deosebită, în cadrul pct. I și II de mai sus, existenței unor căi de recurs efective în cazul în care se pretinde într-un mod justificabil durata excesivă a procedurilor jurisdicționale.

Îl însărcinează pe secretarul general al Consiliului Europei să utilizeze mijloacele necesare pentru a putea acorda asistența adecvată statelor membre, pentru a le ajuta să pună în aplicare prezenta recomandare.”

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

20. Reclamantii susțin că respingerea acțiunilor lor în constatarea ca inadmisibile, cu motivarea că nu au urmat procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001, le-a încălcat dreptul de acces la o instanță, astfel cum este acesta prevăzut de art. 6 § 1 din Convenție, în măsura în care această procedură nu este eficientă.

Art. 6 § 1 prevede următoarele în părțile sale relevante:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

A. Asupra admisibilității

21. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De altfel, Curtea constată că nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, acesta trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

1. Argumentele părților

22. Guvernul susține că obligația justițiabilului de a parcurge o procedură administrativă prealabilă anterior introducerii cererii sale în fața instanțelor de judecată reprezintă una dintre limitările dreptului de acces la o instanță admise de jurisprudența Curții, în cazul în care decizia administrativă astfel dată poate fi supusă controlului efectiv al instanțelor [*Constantinescu împotriva României* (dec.), nr. 61.767/00, 14 septembrie 2004, și *Nichifor împotriva României* (nr. 1), nr. 62.276/00, § 23, 13 iulie 2006].

23. În continuare, Guvernul face o descriere detaliată a procedurii administrative și a celei judiciare prevăzute de Legea nr. 10/2001 și susține că această lege nu înlătură controlul judiciar al deciziilor administrative. În opinia sa, această procedură folosită de reclamantii a fost eficientă în speță, în măsura în care la data de 18 mai 2006 a fost adoptată o decizie administrativă. Guvernul observă că reclamantii nu au contestat această decizie în fața instanțelor, în condițiile în care o astfel de posibilitate le era oferită prin Legea nr. 10/2001.

24. În continuare, Guvernul susține că nici acțiunea în constatare însăși introdusă de reclamantii nu a fost respinsă decât după o analiză pe fond a pretențiilor formulate.

25. Guvernul supune apoi atenției Curții o serie de hotărâri în care Curtea Supremă de Justiție a procedat la o analiză în fond a acțiunilor în revendicare referitoare la imobile naționalizate.

26. Reclamantii aduc la cunoștință faptul că acțiunea în constatare și cea prevăzută de Legea nr. 10/2001 au obiective diferite și că o constatare din partea instanțelor a faptului că naționalizarea a fost ilegală ar fi putut să influențeze desfășurarea procedurii inițiate în temeiul Legii nr. 10/2001.

27. De asemenea, aceștia consideră că procedura pusă la dispoziția lor prin Legea nr. 10/2001 nu este eficientă, având în

vedere, în special, faptul că organismul de plasare colectivă în valori mobiliare „Proprietatea” („Fondul Proprietatea”) nu funcționează încă de o manieră susceptibilă să conducă la o despăgubire efectivă.

2. Aprecierea Curții

a) Principii aplicabile

28. Curtea reamintește că art. 6 § 1 garantează fiecărei persoane dreptul ca o instanță judecătorească să poată fi sesizată cu privire la orice contestație privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil, însă că acest drept de acces la o instanță nu este absolut, fiind supus unor limitări implicit acceptate, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unei acțiuni, deoarece aceasta impune, prin însăși natura sa, o reglementare de către stat, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere. Totuși, aceste limitări nu îi pot restricționa unui justițiabil accesul liber într-un asemenea mod sau într-o asemenea măsură încât dreptul său de a se adresa unei instanțe judecătorești să fie afectat în însăși esența sa. Mai mult chiar, astfel de limitări nu sunt compatibile cu prevederile art. 6 § 1 din Convenție decât dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit (*Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, nr. 41.727/98, §§ 22—23, CEDO 2001—XII, și *Lungoci împotriva României*, nr. 62.710/00, §§ 34—36, 26 ianuarie 2006).

29. În plus, simplul fapt că partea interesată a avut la dispoziție căi de recurs interne nu satisface exigențele art. 6 § 1: se impune respectarea cerinței ca gradul de acces asigurat de legislația națională să fie suficient pentru a le asigura părților interesate „dreptul la o instanță”, având în vedere principiul supremației dreptului într-o societate democratică (*Yagtzilar*, § 26, și *Lungoci*, § 43, citate anterior). Aceasta se întâmplă mai ales atunci când, de exemplu, partea interesată nu a avut acces la o instanță decât pentru a-și vedea acțiunea declarată inadmisibilă prin efectul legii (*ibidem*).

30. De asemenea, Curtea reamintește că dreptul la o instanță judecătorească nu se rezumă numai la un drept teoretic de a obține recunoașterea dreptului printr-o hotărâre definitivă, ci că el cuprinde și speranța legitimă că această hotărâre va fi executată. Protecția efectivă a justițiabilului și restabilirea legalității presupun obligația administrației de a se conforma unei sentințe sau decizii pronunțate în domeniul respectiv de cel mai înalt organ jurisdicțional în materie administrativă al statului [*Manoilescu și Dobrescu împotriva României* (dec.), nr. 60.861/00, §§ 66—67, CEDO 2005—VI și, *mutatis mutandis*, *Artico împotriva Italiei*, 13 mai 1980, § 33, seria A, nr. 37].

b) Aplicarea acestor principii în speță

31. În speță, Curtea observă că acțiunea în constatare introdusă de reclamantii a fost respinsă, în ultimă instanță, la data de 8 aprilie 2002 de către instanțele judecătorești, care au apreciat că reclamantii trebuiau să urmeze procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001.

32. Decizia din data de 8 aprilie 2002, astfel pronunțată, reprezintă o ingerință în dreptul de acces al reclamantilor la o instanță judecătorească. Curtea nu exclude ipoteza potrivit căreia implementarea prin Legea nr. 10/2001 a unei proceduri speciale pentru realizarea drepturilor urmărite de reclamantii în cadrul acțiunii lor în constatare urmărește, în sine, un scop legitim. Desigur, la momentul desfășurării evenimentelor cauzei nu exista o practică uniformă la nivelul instanțelor interne în ceea ce privește prioritatea procedurii prevăzute de Legea nr. 10/2001 față de celelalte acțiuni, introduse în baza dreptului comun (vezi paragrafele 16—17 de mai sus). Totuși, Curtea apreciază că nu este necesar să analizeze dacă ingerința suferită de reclamantii urmărea un scop legitim, deoarece, în orice caz, ea nu era proporțională, având în vedere diferitele

interese ce trebuie puse în balanță, și aceasta din motivele care urmează.

33. Curtea observă că, într-adevăr, reclamanților care au inițiat la data de 27 aprilie 2001 procedura administrativă prevăzută de Legea nr. 10/2001 li s-a respins acțiunea în constatare la data de 8 aprilie 2002, deși nu fusese pronunțată nicio decizie administrativă în termenul legal de 60 de zile de la data introducerii cererii lor administrative. De asemenea, primăria nu a solicitat informații suplimentare într-un termen rezonabil, solicitare care, dacă era cazul, ar fi putut fi luată în considerare de instanțe ca semn de activitate din partea autorității administrative competente. Modul în care instanțele le-au respins reclamanților acțiunea fără a analiza comportamentul organelor administrative și respectarea de către acestea din urmă a procedurii prevăzute de Legea nr. 10/2001 pune sub semnul îndoielii eficiența accesului la o instanță judecătorească, conferit reclamanților în cadrul procedurii în constatare.

Aceasta fiind situația, respingerea acțiunii în constatare nu prezintă prin ea însăși o problemă din perspectiva Convenției dacă, în circumstanțele concrete ale speței, procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001 apare drept o cale de drept efectivă. Prin urmare, rămâne de verificat eficiența acestei proceduri în speță.

34. Curtea trebuie să observe încă de la început că, deși dosarul administrativ a fost completat de reclamanți la data de 5 mai 2003, abia la data de 18 mai 2006, adică după 3 ani, a fost adoptată o decizie administrativă în speță. Această decizie, deși rămasă definitivă, nu a fost încă executată.

35. Curtea nu contestă marja de apreciere de care beneficiază statele de a implementa proceduri administrative prealabile asigurării accesului concret și efectiv la o instanță (vezi, *mutatis mutandis*, *Messochoritis împotriva Greciei*, nr. 41.867/98, § 23, 12 aprilie 2001).

36. De asemenea, Curtea nu contestă nici eficiența pe care o poate avea procedura prevăzută de Legea nr. 10/2001, în special pentru stabilirea calității de persoană ce poate beneficia de dreptul la despăgubire și pentru propunerea metodei de despăgubire (restituirea bunului sau primirea unei indemnizații). De asemenea, aceasta observă faptul că persoanele nemulțumite pot supune decizia administrativă controlului instanțelor judecătorești.

Cu toate acestea, chiar dacă partea interesată parcurge întreaga procedură administrativă și, dacă este cazul, contencioasă, executarea deciziei administrative sau judiciare definitive se face tot prin intermediul procedurii prevăzute de Legea nr. 247/2005 și, prin urmare, prin intermediul Fondului Proprietatea.

37. Or, Curtea a stabilit deja că acest Fond nu funcționează în prezent într-un mod susceptibil să fie considerat ca echivalent cu acordarea efectivă a unei despăgubiri (vezi, printre altele, *Ruxanda Ionescu împotriva României*, nr. 2.608/02, 12 octombrie 2006, și *Matache și alții*, citată anterior, § 42). Mai mult, nici Legea nr. 10/2001, nici Legea nr. 247/2005 care o modifică nu iau în considerare prejudiciul suferit din cauza lipsei îndelungate de despăgubire (vezi, *mutatis mutandis*, *Porteanu împotriva României*, nr. 4.596/03, §§ 34, 16 februarie 2006).

38. Curtea conchide, prin urmare, că, deși Legea nr. 10/2001 le oferă părților interesate atât accesul la o procedură administrativă, cât și, ulterior, dacă este necesar, la o procedură contencioasă, acest acces rămâne teoretic și iluzoriu, nefiind în prezent în măsură să conducă într-un termen rezonabil la plata unei despăgubiri în favoarea persoanelor pentru care restituirea în natură nu mai este posibilă.

39. Concret, Curtea observă că, în speță, există o diferență importantă între termenele fixate de lege pentru luarea unei decizii și cele derulate în realitate.

40. Mai mult chiar, prin decizia administrativă din data de 18 mai 2006, reclamanților li s-a propus o despăgubire pentru imobilul lor naționalizat, care va fi calculată de către comisia centrală constituită în baza Legii nr. 10/2001 (pentru o descriere detaliată a procedurii în fața acestei comisii, vezi *Tudor împotriva României*, nr. 29.035/05, §§ 15—20, 11 decembrie 2007). Or, Curtea a constatat deja că părților interesate nu le-a fost oferită nicio garanție în ceea ce privește durata sau rezultatul acestei etape a procedurii [*Matache și alții împotriva României* (reparație echitabilă), nr. 38.113/02, §§ 17—19, 17 iunie 2008].

41. Desigur, reclamanții ar fi putut contesta decizia administrativă pentru ca instanțele să stabilească cuantumul reparației în cauză. Totuși, o astfel de acțiune, pe lângă faptul că ar fi contribuit în mod sigur la prelungirea procedurii, care dura deja de 5 ani, nu ar fi putut fi considerată o cale de atac efectivă în speță, dat fiind faptul că în final executarea hotărârii definitive pronunțate de instanțe ar depinde tot de Legea nr. 247/2005 (paragraful 36 de mai sus).

42. Pe de altă parte, Curtea apreciază că, cel puțin până la data de 12 noiembrie 2007, când a fost publicată în Monitorul Oficial decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție care pune capăt practicii divergente a instanțelor judecătorești în ceea ce privește admisibilitatea unei acțiuni în revendicare paralele procedurii declanșate în temeiul Legii nr. 10/2001, o astfel de acțiune nu putea fi considerată o cale de atac eficientă în sensul Convenției.

Curtea observă, într-adevăr, că reclamanții nu aveau, la data evenimentelor, niciun mijloc efectiv de a promova acțiuni în fața unei instanțe judecătorești, cât timp procedura administrativă se afla în curs de desfășurare.

43. Din aceleași motive, Curtea nu acordă o importanță prea mare acțiunii introduse la data de 20 iulie 2001, nici argumentelor Guvernului întemeiate pe aceasta.

44. Curtea consideră, prin urmare, că, în cauza de față, ingerința în dreptul reclamanților de acces la o instanță judecătorească nu a fost proporțională cu scopul urmărit: faptul că instanțele judecătorești le-au opus acestora existența procedurii prevăzute de Legea nr. 10/2001 le-a încălcat dreptul de acces la o instanță, în măsura în care nici astăzi, după mai mult de 7 ani de la inițierea procedurii administrative respective, aceasta nu a dus la acordarea niciunei despăgubiri în favoarea reclamanților, iar aceștia nu au nicio garanție să o obțină deocamdată.

Prin urmare, în speță a avut loc încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție.

II. Asupra celorlalte pretinse încălcări

45. Reclamanții se plâng, din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, de faptul că nu li s-a restituit încă terenul și nu au primit despăgubirea pentru imobilul demolat.

46. Având în vedere constatarea referitoare la art. 6 § 1 din Convenție (paragraful 44 de mai sus), Curtea apreciază că acest capăt de cerere trebuie considerat admisibil, dar că nu este cazul să analizeze dacă, în speță, a avut loc încălcarea acestei prevederi (vezi, printre altele, *Laino împotriva Italiei* [MC], nr. 33.158/96, § 25, CEDO 1999; *Zanghi împotriva Italiei*, 19 februarie 1991, § 23, seria A nr. 194C; *Biserica Catolică din Chania împotriva Greciei*, 16 decembrie 1997, § 50, Culegere de hotărâri și decizii 1997-VIII; *Glod împotriva României*, nr. 41.134/98, § 46, 16 septembrie 2003, și *Albina împotriva României*, nr. 57.808/00, § 42, 28 aprilie 2005).

III. Asupra aplicării art. 46 din Convenție

47. Art. 46 din Convenție prevede:

„1. Înaltele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți.

2. Hotărârea definitivă a Curții este transmisă Comitetului Miniștrilor care supraveghează executarea ei.”

48. Concluzia de încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, care este concluzia Curții în speță, prezintă o problemă majoră care rezultă din caracterul defectuos al legislației privind retrocedarea imobilelor naționalizate și din aplicarea sa de către autoritățile administrative [vezi, *mutatis mutandis*, *Xenides-Arestis împotriva Turciei*, nr. 46.347/99, § 38, 22 decembrie 2005; *Scordino împotriva Italiei* (nr. 3) (reparație echitabilă), nr. 43.662/98, § 11, CEDO 2007-... și *Driza împotriva Albaniei*, nr. 33.771/02, § 112, CEDO 2007-... (extrase)]. Curtea privește cu satisfacție faptul că s-a pus capăt divergențelor de interpretare a Legii nr. 10/2001, însă nu poate ignora că nici măcar multiplele modificări legislative efectuate până în prezent nu au dus la îmbunătățirea situației generate de această lege (vezi, în special, *Porteanu*, citată anterior, § 34; *Toganel și Gradinaru împotriva României*, nr. 5.691/03, § 30—31, 29 iunie 2006; *Tudor*, citată anterior, § 33, și *Albu împotriva României*, nr. 8.508/03, § 22, 17 iunie 2008).

49. Aceasta observă cu îngrijorare că pe rolul său se află deja aproximativ 50 de cauze similare cu cea în speță, ceea ce pare să indice o practică răspândită în rândul autorităților administrative de a nu răspunde în termenele legale sau, cel puțin, într-un termen rezonabil conform jurisprudenței Curții la cererile de restituire a imobilelor naționalizate. De asemenea, aceasta apreciază că lacunele identificate în aceste cauze, inclusiv în cea de față, pot să mai dea naștere în viitor la numeroase cereri întemeiate.

Curtea vede în această incapacitate a statului român de a pune ordine în sistemul său legislativ nu numai un factor agravant în ceea ce privește responsabilitatea statului față de Convenție pentru o situație trecută sau actuală, ci și o amenințare pentru eficiența viitoare a mecanismului pus în practică prin Convenție (Scordino, §§ 14—15, Driza, § 122, citate anterior).

50. Pentru aceste motive, înainte de a analiza cererea de reparație echitabilă prezentată de către reclamantii în temeiul art. 41 din Convenție și având în vedere circumstanțele speței, precum și evoluția volumului său de lucru, Curtea își propune să analizeze consecințele ce pot interveni pentru statul pârât ca urmare a aplicării art. 46 din Convenție. Aceasta reamintește că, în conformitate cu prevederile art. 46, înaltele părți contractante se obligă să se conformeze hotărârilor definitive pronunțate de Curte în litigii în care ele sunt părți, Comitetul Miniștrilor fiind însărcinat să supravegheze executarea acestor hotărâri. Rezultă, în special, că, atunci când Curtea constată o încălcare, statul pârât are obligația juridică nu numai de a le plăti părților vătămate sumele alocate cu titlu de reparație echitabilă prevăzută de art. 41, ci și să aleagă, sub controlul Comitetului Miniștrilor, măsuri generale și/sau, dacă este cazul, individuale, care trebuie integrate în ordinea sa juridică internă, pentru a pune capăt încălcării constatate de Curte și pentru a înlătura, pe cât posibil, consecințele acesteia. Statul pârât rămâne liber, sub controlul Comitetului Miniștrilor, să aleagă mijloacele prin care să își îndeplinească obligația juridică cu privire la art. 46 din Convenție, în măsura în care aceste mijloace sunt compatibile cu concluziile cuprinse în hotărârea Curții (*Broniowski împotriva Poloniei* [MC], nr. 31.443/96, § 192, CEDO 2004-V; *Xenides-Arestis*, § 39; *Scordino*, § 12 și *Driza*, § 123, citate anterior).

51. În ceea ce privește măsurile menite să sporească eficiența mecanismului stabilit de Convenție, Curtea atrage

atenția asupra Rezoluției R(2004)3 și Recomandării Rec(2004)6 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, adoptate la data de 12 mai 2004 (paragrafele 18 și 19 de mai sus).

52. Deși, în principiu, nu este de datoria sa să stabilească posibilele măsuri de redresare adecvate pentru ca statul pârât să se achite de obligațiile sale cu privire la art. 46 din Convenție, ținând cont de situația cu caracter structural pe care o constată, Curtea observă că se impun, fără nicio îndoială, măsuri generale la nivel național în cadrul executării prezentei hotărâri (*Broniowski*, § 193, *Scordino*, § 15, și *Driza*, § 125, citate anterior).

53. Curtea apreciază că statul ar trebui, înainte de toate, să ia măsurile legislative necesare pentru a se asigura că cererile de restituire primesc un răspuns definitiv din partea autorităților administrative, în termene rezonabile. De asemenea, statul trebuie să vegheze și la înlăturarea obstacolelor juridice care împiedică executarea cu celeritate a deciziilor definitive pronunțate de autoritățile administrative sau de instanțele judecătorești cu privire la imobilele naționalizate, pentru ca foștii proprietari să obțină fie restituirea bunurilor lor, fie o despăgubire rapidă și adecvată pentru prejudiciul suferit, în special prin adoptarea unor măsuri legislative, administrative și bugetare capabile să garanteze o astfel de soluționare (vezi și, *mutatis mutandis*, *Scordino*, § 16, și *Driza*, § 125, citate anterior).

54. Măsurile arătate în paragrafele precedente ar trebui luate în cel mai scurt timp.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

55. Conform art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

56. Reclamantii solicită 40.000 dolari americani (USD) pentru daunele morale suferite.

57. Guvernul argumentează că între pretinsa încălcare și pretinsul prejudiciu suferit nu s-a stabilit nicio legătură de cauzalitate și consideră, în orice caz, că o eventuală constatare a încălcării ar putea constitui, în sine, o reparație suficientă a acestui prejudiciu.

58. Curtea apreciază că reclamantii au suferit un prejudiciu moral, care nu poate fi compensat suficient prin constatarea încălcării.

59. În aceste circumstanțe, ținând cont de toate elementele aflate în posesia sa și statuând în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenție, Curtea le acordă ambilor reclamantii suma de 6.000 euro (EUR) cu titlu de daune morale.

B. Cheltuieli de judecată

60. Reclamantii solicită și suma de 300 USD pentru cheltuielile de judecată efectuate. Aceștia prezintă o chitanță ce dovedește plata sumei de 464,69 lei noi românești la data de 6 februarie 2007, pentru o traducere.

61. Guvernul nu se opune rambursării cheltuielilor de judecată necesare și care sunt dovedite.

62. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al acestora. În speță, ținând cont de elementele aflate în posesia sa și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă suma de 200 EUR, cu toate cheltuielile incluse, pe care o acordă reclamantilor.

C. Dobânzi moratorii

63. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție;
3. hotărăște că nu este necesar să analizeze capătul de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
4. hotărăște:

a) ca statul pârât să le plătească împreună reclamanților, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri conform art. 44 § 2 din Convenție, sumele de mai jos, care vor fi convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății:

(i) 6.000 EUR (șase mii euro) pentru daune morale, la care se adaugă orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit; și

(ii) 200 EUR (două sute euro) pentru cheltuieli de judecată, la care se adaugă orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit de către reclamanți;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 13 ianuarie 2009, în aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Stanley Naismith,
grefier adjunct

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

